

Budapestre vonatkozó újságcikkek

TATAROZÁS A VI. KERÜLETBEN

41-es Építőipari Vállalat: jó

VI. kerületi Tatarozó Vállalat: elégtelen

Osztályozás

690.159

1960

Reparatúra

1960. máj. 6.

A budapesti lakóházaknak mintegy fele a századforduló körüli évtizedekben épült. Foltozgatták, javították azokat a két világháború között, s az újjáépítés végeztével imitt-amott a felszabadulás után is. Mégis: sok nagyon sok ház renoválásra szorul. Egy évtized is beletelik, mire minden házra sor kerülhet, s azután legalább kettő múlik el, mire ismét generáljavítást kaphat ugyanaz a ház. Ezért is fontos, hogy amit ma rendezünk, valóban jó legyen, ne csak tessék-lássék munkát végezzünk rajta.

Sok elismerés; viszonylag kevés panasz

Ellátogattunk a VI. kerület néhány házába, amely már túlesett a „nagy műtéten”; megnéztük, valóban megfelelő, alapos munkát végeztek-e a tatarozók.

A Lenin körút VI. kerületi szakaszán, ahol a munka zömét a 41. Építőipari Vállalat végezte, viszonylag kevés panaszt és nagyon sok elismerést hallottunk.

A lakók örülnek a ház megújításának és talán még jobban is vigyáznak rá, amióta nem málik a lépcsőházban a vakolat, amióta kívül a homlokzati részen, meg belül az udvarban is szívet-lelket vidítón ragyog a friss festés, mázolás. A Lenin körút néhány házában, például a 79-ben és a 83-ban, a lakók a tatarozás befejeztével bokrétaünnepélyt rendeztek, ahol sörrrel, szendvicsekkel vendégelték meg a munkásokat. És a páratlan oldalon végig, ahol Boros József volt az építészvezető, mindenütt sok elismerő szót hallottunk. Jóllehet a 41. Építőipari Vállalat által tatarozott házak között is akad olyan, amelyről a Házkezelési Igazgatóság és a lakók hosszú hibajegyzéket állítottak össze, de igazságtalanok lennének, ha ezeket a hibákat a vállalat nyakába varrnánk. A legtöbb kifogás ugyanis azokban a házakban adódik, amelyeknek tatarozását Rábai Ottó építészvezető irányította. Tévedés ne essék, Rábai Ottó szakértelmét még a kifogásokat emelő kerületi HKI sem vonja kétségbe, sőt, külön dicséretben is részesítették az egyik legnehezebb munka, a Lenin körút 72 fűdémcserejéért. De a gyönyörűen megoldott nagy munkák mellett különösen

bosszantó a kisebb hibák egész sorozata,

amelyek itt is, ott is hetekre, hónapokra megkeserítették a lakók életét.

A Lenin körút 76. udvarán például fél évig húzódott az egyébként csak néhány napot igénylő burkolási munka. (Ennél rövidebb ideig tartott a Rákóczi út útburkolatának kicserélése.) A Lenin körút 88. utcai homlokzatát a tél derekán festették s ezért az már a műszaki átvételkor is foltos volt. A Lenin körút 98-ban a tetőfedő munkások gondatlansága miatt néhány lakás, éppen a tatarozás közben ázott be, mert a tetőből kiemelt cserepeket nem helyezték időben vissza. Egyhelyütt a cserepeket hozzá nem értő kézzel éppen egy kéménynyílásra rakták és ezért a negyedik emelet egyik lakásában, ahol a füst utat keresett magának, egy idős néni majdnem megfulladt...

Csupa olyan hiba, amely jó szervezéssel és a segéd munkások megfelelő kioktatásával elkerülhető lett volna! Ugy látszik, azonban, Rábai építészvezető csak a különleges műszaki feladatokat kedveli, az egyéb feladatokat pedig másod-, vagy harmadrendűnek tartja, s ezért nem is foglalkozik velük megfelelően.

De mindezek a hibák elenyészőek azokhoz képest, amelyek a VI. kerületi Tatarozó Vállalat lelkiismeretét terhelik.

Ez a vállalat 1959-ben 75-80 házat tatarozásához kezdett hozzá, és szinte kivétel nélkül, valamennyi munkáját meg kellett kötbérezni. A javítások határidejének elhúzó-dása és a minőségi kifogások miatt, e vállalat már annyi kötbért fizetett, hogy abból az állami legalább két-három újabb nagy bérházat tataroztathatott volna. A vállalatra a legteljesebb felelőtlenség, szervezetalenség, kapkodás a jellemző.

Felvonulási-elvonulási színjáték

Hogy legalább a tervben rögzített kezdési határidőt megtarthassák, akárhányszor előfordul a következő: felvonulnak a kijelölt épülethez, s a szemle után, amikor a megrendelő tudomásul vette, hogy a munkát megkezdték, elvonulnak onnan, hogy másutt befejezzenek egy, már korábban megkezdett tatarozást. Az új helyen ilyenkor még nem dolgoznak, a régien pedig áll a munka, amíg az új helyen eljártsszák a kezdési színjátékot. És mindez pénz emészt fel. Sok pénzt, mert a munkásokat akkor is fizetni kell, ha a tatarozás nem halad megfelelően. És persze, kötbért is fizetni kell, ha az épület nem készül el határidőre.

De nemcsak így pocsékolják ennél a vállalatnál a nép vagyonát. Nemegyszer hanyag munkát végeznek, amelyet aztán, persze ismételt fizetés nélkül, újra kell végezni.

A Majakovszkij utca 86. utcai homlokzata például olyan „sikeres” munka volt, hogy azt a HKI nem vette át.

Számlázni jobban tudnak, mint tatarozni

A Felsőerdősor utca 7-ben Csatai Ibolyát és idős, beteg szüleit 1959 novemberében fűdémcsere miatt a lakás azonnali kiürítésére szólították fel. Tíz nap múlva (a kiürítés után) közölték velük, hogy csak 1960-ban tudnak a fűdémcserehez hozzákezdeni. A tanács és a HKI közbelépésére végül mégis munkához láttak, de bizony ebben nem volt sok köszönet. A nem egészen tízezer forintos javítást majdnem fél évig csinálták. Hogy a HKI által ezért a munkáért fizetett összeg ilyenformán nem fedezte — és nem is fedezhette — a tényleges ráfordítást, az bizonyos. De hogy a népgazdaságnak pontosan mennyivel került többbe ez a huzavona a tervezettnél, azt nem lehet pontosan megállapítani:

a kréta ugyanis erősen fog ennél a vállalatnál. Számláik végösszege általában nagyon torzítja a valóságot. Gyakran el nem végzett munkákat számláznak.

(például Horn Ede utca 6. udvari tatarozás) máskor meg a BUVÁ-TI egységár-gyűjteményben más munkákra megállapított árakat alkalmaznak. És csodálatos véletlen: sohasem a saját kárukra tévednek. A számlák ellenőrzésekor nemegyszer húsz százalékot is törölni kell a végösszezből, mint jogtalan követelést.

Felesleges tovább sorolni a példákat, úgy gondoljuk, ennyi is elég. Mi, pestiek, valahogy úgy vagyunk ezzel a várossal, hogy üttött-kopott házait is magunkénak érezzük. Mégis, ugye megnyire örülünk, ha akárcsak néhány épület is megújodik. De hallatlanul bosszantó látni ezt a nemtörődömséget és felelőtlen pazarlást, amit a VI. ker. Tatarozó Vállalat „produkál”. Epp ideje, hogy a vállalat felettes szervei felelősségre vonják a sorozatos hibák és mulasztások elkövetőit.

Ágoston Éva